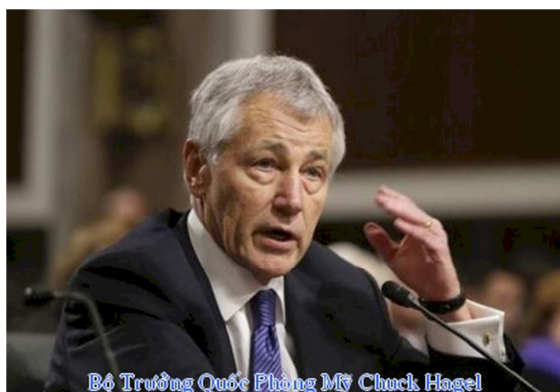

MÔNG CỔ & TRUNG CỘNG

Ngày đầu tháng 4 năm 2014, Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ Chuck Hagel mở cuộc tiếp xúc với mười Bộ trưởng Quốc phòng Đông Nam Á gồm các nước Miến Điện, Brunei, Cambodia, Nam Dương, Lào, Mã Lai, Phi Luật Tân, Tân Gia Ba, Thái Lan, Việt Nam tại Hawaii.

Qua hai ngày rưỡi làm việc, Hagel và các đối tác Đông Nam Á đã trao đổi các vấn đề trợ giúp nhân đạo, cứu trợ thiên tai và cam kết sự hiện diện quân sự của Mỹ trong khu vực Á Châu Thái Bình Dương mặc dầu ngân sách Bộ Quốc phòng Mỹ đang bị hạn chế.

Tiếp theo, Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ công du ba nước Á Châu: Nhật, Trung cộng, Mông cổ. Tại Nhật, Hagel cam kết đảm bảo an ninh, trấn an đảo quốc Phù Tang.

Trong cuộc đối thoại với Trung cộng, Chuck Hagel đã nghe những lời chắc nịch của Bộ trưởng Quốc phòng Thường Vận Hoa xác nhận quyền lợi cốt lõi của họ trên các vùng biển đang tranh chấp từ Đông Nam Á đến bán đảo Triều Tiên gồm đường lưỡi bò, đảo Sankaku và bãi đá ngầm Sokotra Rock.

Hagel bay đến Mông cổ ngày 10 tháng 4 năm 2014, nối tiếp bước đi của Tổng thống George W. Bush, Bộ trưởng Donald Rumsfeld năm 2005. Hai bên Mỹ, Mông đồng ý củng cố sự kết hợp, tăng cường mối liên hệ quân sự làm thế đối trọng với hai cường quốc láng giềng Nga và Tàu.

cờ Mông Cổ

U.S. Defense Secretary Chuck Hagel, left, and Mongolian Defense Minister Dashdemberel Bat-Erdene hold a joint press conference at the Ministry of Defense in Ulsanbaatar, Mongolia, April 10, 2014. DOD photo by Erin A. Kirby-Guimo

Cuộc thăm viếng này làm Bắc Kinh thăm đôn Mỹ vừa múa quyền trên đại dương trước mặt vừa nắm thắt lưng... Tàu lên tiếng tố cáo Mỹ tìm mọi cách liên kết với các nước láng giềng Á Châu nhằm cản trở sự phát triển của Trung cộng.

Mặt trời tháng sáu đang trở lại bắc bán cầu chuẩn bị tiết hạ chí, khí hậu sa mạc Gobi cũng trở nên ẩm áp, là cơ hội để cư dân ven biển bán đảo Đông Dương dành một vài khoảnh khắc quan tâm đến một quốc gia hoang sơ miền Bắc Á.

1/ Mông cổ, một quốc gia nằm lọt giữa Nga và Trung cộng, thủ đô Ulan Bator. Mông cổ có diện tích 1,564,115km² với số dân 2,921,287 người, mật độ 1.84/km². Tổng sản lượng quốc gia (GDP nominal) ước tính 10.258 tỷ USD và lợi tức đầu người (GDP per capita) khoảng: 3,627 USD hơn hẳn Việt Nam với con số 931 USD.

Năm 1206 Thành Cát Tư Hãn gây chiến tranh từ Á sang Âu và dựng nên đế quốc Mông cổ. Tiếp theo, người cháu Hốt Tất Liệt chinh phục nước Tàu lập ra Nhà Nguyên được gọi là Nguyên Thế Tổ (1271). Sau khi Nhà Nguyên sụp đổ, người Mông cổ rút về chính quốc và thường xảy ra những cuộc tranh chấp biên giới với Trung Hoa. Vào cuối thế kỷ 17, toàn bộ Mông cổ chịu sự cai trị của triều đình Mãn Thanh đang làm chủ Trung Hoa thời bấy giờ.

Ngày 29 tháng 12 năm 1911, Mông cổ tuyên bố độc lập, chấm dứt 220 năm lệ thuộc Mãn Thanh Trung Hoa. Trong cơn hưng thịnh của Đế Tam Quốc Tế, Mông cổ bị rơi vào vòng kiểm tỏa của Liên Bang Xô Viết trở thành nước Cộng Hòa Nhân Dân Mông cổ như là vệ tinh của Liên Xô năm 1924. Mãi đến khi hệ thống cộng sản Âu Châu tan rã, Mông cổ tiến hành một cuộc cách mạng dân chủ năm 1990 dựng nên một thể chế đa đảng.

Bản Hiến Pháp công bố ngày 13 tháng giêng năm 1992 minh xác những quyền tự do căn bản, tôn trọng nhân quyền, công lý, và đoàn kết dân tộc. Hiện nay Mông cổ có 18 chính đảng trong đó đảng Nhân dân Mông cổ chiếm ưu thế.

2/ Người Mông cổ vẫn giữ mối nghi ngờ, lãnh đạm với Trung cộng, kể cả với người Mông cổ đã bị Hán hóa sinh sống tại Nội Mông. Điều này được chứng tỏ qua những luật lệ khắt khe, định mức số lượng người Hoa thường trú tại Mông cổ. Để giữ thế tồn tại với người láng giềng khổng lồ phía Nam, phi dân chủ và tham vọng bá quyền, tất cả người dân Mông cổ đồng lòng hiểu rằng một số kết thân về kinh tế với Trung cộng là việc chẳng đáng dừng ngoài ý muốn. Họ luôn luôn cảnh giác và giới hạn chặt chẽ ảnh hưởng của Trung cộng trong mọi hoạt động.

Đề sống còn trong vị trí địa lý đặc biệt giữa hai nước lớn Tàu và Nga vây quanh, Mông cổ chủ trương Chính Sách Láng Giềng Thứ Ba (Third Neighbor Policy), vươn cánh tay giao thiệp với những quốc gia khác trên thế giới trong các lĩnh vực chính trị, kinh tế, quân sự..., trong đó Hoa Kỳ được nhắc đến nhiều nhất. Chính đề này thường được nêu ra tại Nghị Viện cũng như các quán cà phê tại Ulan Bator với lời lẽ thận trọng, để không gây rắc rối [cho] sự bang giao với Trung cộng, một quốc gia dân số dày đặc phương Nam, và Nga, một lãnh thổ mênh mông băng giá phía Bắc.

Mặc dù suốt thời gian bị Liên Xô không chế với những đợt thanh trừng đã giết hại hàng chục ngàn tu sĩ Phật giáo và thành phần trí thức, Mông cổ hiện nay vẫn tập trung cảnh giác vào Trung cộng như là mối đe dọa hàng đầu đối với sự tồn tại của thực thể dân tộc và chủ quyền. Ngoài ra, Mông cổ cũng mong muốn Nga và Tàu có sự giao hảo tốt đẹp để không bị vạ lây hoặc dùng áp lực lôi kéo Mông cổ nghiêng về phía họ, phá vỡ chính sách độc lập, tự do hiện hữu.

Trong thời đại toàn cầu hóa của thế kỷ 21, Mông cổ lo âu bị tràn ngập bởi cơn hồng thủy di dân Trung cộng, một cuộc xâm lăng không cần tiếng súng nhưng rất hữu hiệu xóa bỏ nòi giống và đất nước! Chỉ cần nhìn qua tỉnh Nội Mông của Trung cộng gồm khoảng 4 triệu dân Mông cổ đang bị vây quanh với hơn 20 triệu người Hoa Hán có thể tiên liệu được nguy cơ diệt chủng. Vì vậy, các tầng lớp dân chúng và chính quyền luôn luôn bày tỏ thái độ phải giữ một khoảng cách với Trung cộng.

Trung cộng là thị trường ưu tiên nhập khẩu than đá, đồng, vàng, các kim loại, tài nguyên gia súc từ Mông cổ. Họ ý thức rõ ràng vị trí địa lý chính quốc không có những điều kiện thuận lợi: không có hải cảng, miền Đông Nga là nơi dân cư thưa thớt, phí tổn chuyên chở đến những thị trường khác như là Âu Châu, Mỹ, Nhật, Nam Hàn... thì quá cao. Mông cổ cố gắng điều hòa sự giao dịch với Trung cộng ngang tầm mức liên hệ với Nga trong sự phát triển y tế, giáo dục...

Chính sách đối ngoại thích hợp nhất của Mông cổ là Chính Sách Người Láng Giềng Thứ Ba, một hàng rào ngăn chặn sự bành trướng của Trung cộng. Thí dụ trường hợp khai thác mỏ than coke tại Tavan Tolgoi trên biên giới Mông-Trung. Đầu tiên xí nghiệp quốc doanh Trung cộng Shen Shua nhảy vào và muốn chiếm phần chủ quản nhưng người Mông cổ chỉ muốn Trung cộng giữ phần thứ yếu, dành ưu thế cho xí nghiệp tây phương (công ty Mỹ Peabody Energy).

Giới quân sự Mông cổ cũng biết rằng họ không đủ sức đánh trả sự xâm lăng của Trung cộng, vì vậy trong những năm gần đây họ nhắm đến những phong trào hoạt động bảo vệ hòa bình ở hải ngoại và kết chặt giao hảo với giới quân sự Mỹ và những quốc gia khác.

Kể từ 2003, hằng năm Mông cổ được sự hỗ trợ của Hoa Kỳ, chủ trì tổ chức cuộc diễn tập quân sự với nhiều quốc gia thân hữu, mệnh danh Khaan Quest. Năm 2013, cuộc diễn tập kỷ niệm lần thứ 10, từ ngày 3-14 tháng 8, với sự tham dự của 14 quốc gia, gồm Mông cổ,

Mỹ, Úc, Canada, Pháp, Đức, Nhật, Ấn Độ. Nam Dương, Nepal, Nam Hàn, Tajikistan, Anh quốc, Việt Nam; các nước Nga, Trung cộng, Thổ Nhĩ Kỳ, Kazakhstan gửi quan sát viên. Trong lời khai mạc, Tướng Byambajav, Tổng Tham Mưu Trưởng quân đội Mông cổ, nhắc đến: “Cho đến thời điểm này, Liên Hiệp Quốc đã có hơn 150,000 quân gìn giữ hòa bình quốc tế, đó là kết quả của những cuộc thao diễn Khaan Quest...”. Bài diễn văn kế tiếp của Đô Đốc Samuel Locklear, Tư Lệnh Bộ Tư Lệnh Thái Bình Dương Hoa Kỳ nhấn mạnh đến sự quan trọng phát triển khả năng hành quân hỗn hợp (interoperability) giữa các quốc gia tham dự.

Một số đoàn thể chính trị xuất hiện trong những năm gần đây có chủ trương chống lại người Tàu một cách tích cực. Các tổ chức phi chính phủ (NGO) đang phát triển, thường lên án Trung cộng là nguồn cung cấp ma túy, di dân bất hợp pháp, buôn người qua biên giới.

Do quán tính cảnh giác, người Mông cổ cố gắng tự cung ứng trong nhiều lĩnh vực và áp lực chính quyền đi theo khuynh hướng này. Năm 2009 sau khi biết tin chính quyền dự tính vay 3 tỷ đô-la từ Trung cộng để điều hòa những tác động do sự suy thoái của thế giới, tất cả phương tiện truyền thông đại chúng đều nhào ra chống đối, lên án chính quyền đã bán tương lai con cháu cho Tàu cộng. Năm 2006 Mông cổ thương lượng vay Trung cộng 300 triệu đô-la gồm 60 triệu tiền mặt và 240 triệu tín dụng kỹ nghệ, tuy nhiên sau đó Mông cổ chỉ sử dụng một số ít tiền mặt và tín dụng mà thôi.

Ảnh hưởng lớn nhất của Trung cộng đối với Mông cổ là sự trao đổi thương mại. Có đến 70% [hàng hóa] xuất cảng hầu hết là sản phẩm thiên nhiên cung cấp năng lượng hoặc nguyên vật liệu cho các cơ xưởng Trung cộng. Sự đầu tư của cá nhân hoặc xí nghiệp Trung cộng vào Mông cổ không chế sự đầu tư trực tiếp ngoại quốc (FDI) nhất là trong lĩnh vực khoáng sản và xây cất. Trong thập niên vừa qua, hơn 2/3 số vốn FDI trong số tiền 2.5 tỷ đô-la đến từ Trung cộng trong khi Mỹ chỉ đưa vào 200 triệu đô-la cùng thời gian.

Mông cổ cũng mua một số quân dụng không quan trọng từ Trung cộng như là quân xa, vật liệu xây cất, súng trường, khí tài chống bạo động. Nga dự phần ưu thế cung cấp vũ khí cho quân đội Mông cổ, tiếp nối những trang bị có từ thời Liên Bang Xô Viết.

Người Mông cổ không bằng lòng với Trung cộng trong cách đối xử với Dalai Lama, tuy nhiên Trung cộng vẫn dành cho Mông cổ những yểm trợ về ngoại giao nhất là khi hai bên có những quyền lợi trùng hợp. Mông cổ thường có thái độ thông cảm với Mỹ về những vận động các vấn đề quốc tế trước Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc. Mông cổ đang tiến hành phát triển quan hệ ngoại giao sâu đậm với nhiều quốc gia khác trong khu vực: Nam Hàn, Nhật Bản. Mông cổ cũng dự liệu phát triển thương mại tương xứng với Mỹ trong tương lai gần và luôn tỏ ý mong muốn Mỹ vẫn giữ địa vị siêu cường duy nhất trong những thập niên sắp đến.

Hầu hết người Mông cổ tin rằng Mỹ và Trung cộng vẫn tiếp tục lộ trình bang giao hiện hữu với những va chạm nặng nề đôi lúc xuất hiện. Chính quyền và nhân dân Mông cổ đều nghĩ rằng Trung cộng muốn vượt trội ảnh hưởng của Hoa Kỳ tại Á Châu và nếu sự kiện này xảy ra sẽ là một nguy cơ đối với nền độc lập, dân chủ và phát triển kinh tế của Mông Cổ.

Chính quyền và các tầng lớp dân chúng Mông cổ đều quan niệm rằng Hoa Kỳ là quốc gia thích hợp nhất giữa những quốc gia đang giao thiệp với Mông cổ trong chính sách Người Láng Giềng Thứ Ba. Họ vẫn biết rằng quyền lợi của Mỹ rất giới hạn tại Mông cổ nhưng luôn mong muốn Mỹ có cơ hội mở rộng hợp tác khắng khít hơn nữa như là vị trí chiến lược để Mông cổ tiếp thu nếp sống văn minh, khoa học, tự do, dân chủ, làm sức mạnh toàn dân đối phó hữu hiệu với tham vọng bá quyền của Hán Tộc.

Mông cổ là một dân tộc đã từng gây chấn động thế giới với những nhân vật lừng danh Thành Cát Tư Hãn, Hốt Tất Liệt. Quân đội Mông cổ cũng đã ba lần xâm phạm đến bờ cõi Đại Việt và kết quả ba lần vó ngựa viễn chinh phải quay đầu rút chạy về phương Bắc! Hiện nay quốc gia Mông cổ vẫn ở giữa hai gọng kềm cự thù nham hiểm Nga và Tàu, tuy nhiên người Mông cổ vẫn đầy đủ bản lĩnh vươn lên ngang tầm thời đại với tư tưởng tự do dân chủ bằng sự kết thân với Mỹ.

Hiến Pháp hiện hành của Mông cổ gồm 70 Điều, bao gồm những qui định khuôn mẫu của một xã hội văn minh, không một dấu ý quái gở, xú ố như Điều 4 Hiến Pháp Cộng Hòa Xã Hội Chủ nghĩa Việt Nam và những kẻ lể dối trá dài dòng của Lời Nói Đầu của Hiến Pháp cộng sản. Lời Mở Đầu của Bản Hiến Pháp Mông cổ là một minh chứng về ý chí sinh tồn và sự trưởng thành của một dân tộc đã từng trải những vinh quang và cay đắng:

“Chúng tôi, nhân dân Mông cổ:

*Giữ vững độc lập và chủ quyền dân tộc,
Trân quý nhân quyền, tự do, công lý và đoàn kết dân tộc,
Nối tiếp truyền thống tình nghĩa dân tộc, lịch sử và văn hóa,
Tôn trọng những thành quả của văn minh nhân loại,
Và hướng đến mục tiêu tối thượng là xây dựng một xã hội dân chủ, văn minh, nhân bản trong toàn quốc.”*

Mông cổ là một tấm gương, một bài học cho cộng sản Việt Nam.

Thế Việt

Tháng 6 năm 2014

Nguồn: Internet E-mail by Vũ Văn Chương chuyển

*Đăng ngày Thứ Sáu, June 13, 2014
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH*